

تأثیر سطوح آبیاری و تاریخ کاشت بر عملکرد و بازدهی مصرف آب چای ترش (*Hibiscus sabdariffa* L.)

محمدجواد ثقه‌الاسلامی^{۱*}، سید غلامرضا موسوی^۲ و طاهره برزگران^۳

*- نویسنده مسئول، استادیار، گروه زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند، پست الکترونیک: mjseghat@yahoo.com

۲- استادیار، گروه زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند

تاریخ پذیرش: مهر ۱۳۹۰

تاریخ اصلاح نهایی: مهر ۱۳۹۰

تاریخ دریافت: اسفند ۱۳۸۹

چکیده

امروزه تغییر الگوی کاشت به سمت گیاهان مقاوم به کم‌آبی به‌عنوان راهکاری برای مقابله با خشکی مطرح شده‌است. به‌منظور مطالعه‌ی اثر سطوح آبیاری و تاریخ کاشت بر عملکرد و بازدهی مصرف آب چای ترش (*Hibiscus sabdariffa* L.)، آزمایشی در سال زراعی ۱۳۸۸-۱۳۸۹ در مزرعه‌ی تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند انجام شد. مقادیر آبیاری در سه سطح (۱۰۰، ۶۰ و ۲۰ درصد تبخیر و تعرق گیاه مرجع) به‌عنوان کرت‌های اصلی و تاریخ‌های مختلف کاشت در سه سطح (۲۰ اردیبهشت، ۱۰ خرداد و ۳۰ خرداد) به‌عنوان کرت‌های فرعی در نظر گرفته شدند. آزمایش در قالب طرح کرت‌های خرد شده به‌صورت بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار انجام شد. نتایج آزمایش نشان داد که سطوح مختلف آبیاری و تاریخ کاشت اثر معنی‌داری بر تعداد گل در مترمربع، وزن تر و خشک گل، عملکرد زیست‌توده کل و بازدهی مصرف آب (گل و زیست‌توده) داشت. بیشترین تعداد گل در مترمربع (۶۲/۴۲)، وزن تر گل (۶۲/۵۰ گرم در مترمربع)، وزن خشک گل (۱۰/۳۰ گرم در مترمربع)، عملکرد زیست‌توده کل (۱۵۰/۳ گرم در مترمربع)، بازدهی مصرف آب گل (۰/۰۲۴ گرم بر لیتر آب مصرفی) و بازدهی مصرف آب زیست‌توده (۰/۵۳۲ گرم بر لیتر آب مصرفی) مربوط به تاریخ کاشت اول (۲۰ اردیبهشت) بود. همچنین بیشترین تعداد گل در مترمربع (۵۵/۸۸)، وزن تر گل (۷۲/۴۰ گرم در مترمربع)، وزن خشک گل (۱۱/۴۶ گرم در مترمربع)، عملکرد زیست‌توده کل (۱۴۲/۵ گرم در مترمربع)، بازدهی مصرف آب گل (۰/۰۴۲ گرم بر لیتر آب مصرفی) و بازدهی مصرف آب زیست‌توده (۰/۸۹۷ گرم بر لیتر آب مصرفی) مربوط به سطح آبیاری ۲۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع بود. سطوح آبیاری و تاریخ کاشت اثر معنی‌داری بر شاخص برداشت گل در بوته نداشت. اثر متقابل آبیاری و تاریخ کاشت بر وزن تر و خشک گل، عملکرد زیست‌توده کل و بازدهی مصرف آب (گل و بیوماس) معنی‌دار شد. بیشترین مقادیر این صفات مربوط به تیمار تاریخ کاشت ۲۰ اردیبهشت و سطح آبیاری ۲۰٪ تبخیر و تجمع گیاه مرجع بود. به‌طور کلی با توجه به بروز سرمای زودرس پاییزه و طولانی بودن دوره‌ی رشد چای ترش، کشت این گیاه در اقلیم بیرجند توصیه نمی‌شود. در عین حال نتایج این آزمایش نشان داد که نیاز آبی این گیاه کم است.

واژه‌های کلیدی: عملکرد گل، شاخص برداشت، زیست‌توده.

مقدمه

خشکی یکی از مهمترین مشکلات تولید گیاهان زراعی در جهان به ویژه مناطق خشک و نیمه خشک نظیر ایران می باشد (Yang et al., 2006).

محدودیت شدید آب و هزینه بالای تأمین و انتقال آب سبب می شود که در برخی مواقع یا مناطق از دیدگاه اقتصادی سطح بهینه آبیاری کمتر از اندازه مورد نیاز برای تولید حداکثر عملکرد باشد. اعمال مدیریت صحیح آبیاری (Ston & Nofziger, 1993) و کاشت گیاهان مقاوم به خشکی، به منظور حفظ ذخیره رطوبتی خاک و افزایش ظرفیت نگهداری آب در خاک از جمله اقدامات مؤثر برای افزایش بازدهی مصرف آبیاری و در نتیجه بهبود بهره برداری از منابع محدود آب کشور می باشد. امروزه کشت گیاهان مقاوم به خشکی به عنوان راهکاری برای مقابله با خشکی مطرح شده است. چای ترش یکی از گیاهان کم نیاز و مقاوم به خشکی است (اکبری نیا و همکاران، ۱۳۸۲). این گیاه در مناطق جنوبی ایران در استان سیستان و بلوچستان، شهرستان های ایرانشهر و چابهار کشت می شود.

چای ترش با نام علمی *Hibiscus sabdariffa* از خانواده ختمی (Malvaceae) می باشد و بومی آفریقا بوده و در تمام مناطق استوایی و گرم کشت می شود. گزارش شده است که این گیاه در بسیاری از نواحی هند و چین غربی و آمریکای مرکزی اهلی شده است (Howard & Howard, 1911). از سطح زیر کشت این گیاه در جهان آمار دقیقی ارائه نشده، ولی سطح زیر کشت آن در سال ۱۳۸۵ طبق آمارنامه کشاوری (اداره کل آمار و اطلاعات)، در ایران ۸۴ هکتار گزارش شده است. این گیاه بومی ایران نیست. در ایران به نام های چای مکی یا چای قرمز و

چای ترش شناخته شده است (ترابی، ۱۳۸۳). بیش از ۳۰۰ گونه از این گیاه در سراسر جهان در مناطق گرمسیر و نیمه گرمسیر یافت می شود. چای ترش گیاهی یکساله، روزکوتاه و خودگشن است. این گیاه که به سرما و یخبندان خیلی حساس است، گیاهی دو منظوره بوده و اجزای مختلف آن مورد استفاده قرار می گیرد. به طور کلی در بسیاری از کشورها، کاسبرگ این گیاه به دلیل خواص دارویی و همچنین در صنایع غذایی استفاده می شود و الیاف و چوب آن در تولید خمیر کاغذ مورد استفاده قرار می گیرد (Duke, 2006).

یکی از روش های بهبود بازدهی مصرف آب، افزایش کارایی تعرق می باشد. تغییر در تاریخ کاشت می تواند فرصت هایی برای رشد در زمان کمبود فشار بخار آب فراهم کند. گلدهی زودتر به نحوی که تشکیل بذر و میوه پیش از آغاز خشکی و دمای بالا انجام گیرد اثرهای مفیدی در افزایش کارایی تعرق دارد. تاریخ کاشت مناسب زمانی است که گیاه به خوبی استقرار یافته، به طوری که با عوامل نامساعد محیطی دوران های حساس رشد همزمان نگردد. در نتیجه چنین انطباقی است که عملکرد مناسب حاصل می گردد (خواججه پور، ۱۳۷۶). نتایج پژوهش های Radely و Bremner (۱۹۶۶) روی گیاه کنجد نشان داد که میان وزن خشک گیاه و تاریخ کاشت رابطه ای معنی داری وجود دارد و با تأخیر در زمان کاشت، وزن خشک گیاه کاهش می یابد. قربانی و همکاران (۱۳۸۸) در مطالعه و بررسی اثر تاریخ کاشت بر عملکرد زیره سبز نشان دادند که بیشترین و کمترین عملکرد به ترتیب در تاریخ های کاشت ۲۰ آذر و ۱۰ اسفند بدست آمد. تاریخ های کاشت زودتر از ۲۰ آذرماه در میزان عملکرد دانه تأثیر مثبتی داشت و با به تأخیر انداختن تاریخ کاشت، عملکرد دانه کاهش یافت. نتایج تجزیه واریانس حاصل از

که افزایش دور آبیاری و تنش خشکی در آویشن باغی موجب کاهش وزن تر و خشک میوه می‌شود. میرفتاح و همکاران (۱۳۸۸) بیان داشتند که با افزایش سطح تنش خشکی در گیاه جعفری، میزان عملکرد کاهش یافت. این آزمایش به منظور بررسی امکان کاشت چای ترش در بیرجند و تأثیر سطوح آبیاری و تاریخ کاشت بر عملکرد و بازدهی مصرف آب انجام شد.

مواد و روشها

این آزمایش در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند واقع در کیلومتر ۵ جاده بیرجند- زاهدان (عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۵۳ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۹ درجه و ۱۳ درجه شرقی و ارتفاع ۱۴۹۱ متری از سطح دریا) اجرا گردید. میانگین سی ساله حداقل و حداکثر دمای بیرجند به ترتیب ۸/۴ و ۲۴/۵ درجه سانتی‌گراد و حداقل و حداکثر مطلق دمای آن به ترتیب ۲۱/۵- و ۴۲/۶ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. آزمایش در قالب طرح کرت‌های خرد شده به صورت بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار انجام شد. مقادیر آبیاری در سه سطح (۲۰، ۶۰ و ۱۰۰ درصد تبخیر و تعرق گیاه مرجع) به عنوان کرت‌های اصلی و تاریخ‌های مختلف کاشت در سه سطح (۲۰ اردیبهشت، ۱۰ خرداد و ۳۰ خرداد) به عنوان کرت‌های فرعی گزینش شدند. عملیات آماده‌سازی زمین (شخم، دیسک، لولر) در فروردین‌ماه انجام شد و بعد با استفاده از تراکتور زمین به صورت جوی و پشته به عرض ۶۰ سانتی‌متر آماده و نقشه طرح پیاده گردید. کودهای سوپر فسفات‌تریپل (۱۰۰ کیلوگرم در هکتار) و سولفات پتاسیم (۱۵۰ کیلوگرم در هکتار) به صورت پیش از کاشت و کود اوره (۲۰۰ کیلوگرم در هکتار) در ۲ نوبت

تأثیر زمان کاشت بر گیاه بادرشبی (*Dracocephalum moldavica* L.) نشان داد که عملکرد تر و خشک پیکر رویشی در هکتار میان تیمارها اختلاف معنی‌داری نداشت (Luebs, Borna et al., 2007). همکاران (۲۰۰۲) نشان دادند که تأخیر در کاشت آفتابگردان باعث کاهش عملکرد می‌شود. تأخیر در کاشت می‌تواند باعث برخورد مراحل رشد زایشی گیاه با شرایط هوای گرم اوایل تابستان و تنش شدید رطوبت و در نتیجه کاهش چشمگیر عملکرد شود.

افزایش بازدهی مصرف آب از طریق کاهش تبخیر آب خاک، منجر به افزایش عملکرد دانه در نواحی خشک و نیمه‌خشک خواهد شد (Yang et al., Kang et al., 2002). Wang و همکاران (۲۰۰۱) گزارش کردند که کاهش دفعات آبیاری به میزان قابل‌توجهی می‌تواند منجر به افزایش بازدهی آبیاری گردد. Farre و Faci (۲۰۰۶) بیان کردند که بازدهی مصرف آب در ذرت، در شرایط آبیاری مطلوب نسبت به تیمار تنش کاهش یافت. تنش خشکی به‌طور مستقیم می‌تواند بر فرایندهای بیوشیمیایی مربوط به فتوسنتز اثر گذاشته و به‌طور غیرمستقیم ورود دی‌اکسید کربن به درون روزنه‌ها را که به علت شرایط کم آبی بسته‌اند، کاهش دهد. انتقال مواد فتوسنتزی نیز تحت تأثیر کم‌آبی قرار گرفته و موجب اشباع شدن برگ‌ها از این مواد می‌گردد که ممکن است فتوسنتز را محدود نماید. بدیهی است که با محدود شدن فرآورده‌های فتوسنتزی در شرایط کمبود آب، رشد گیاه و در نهایت عملکرد آن کاهش می‌یابد (حیدری شریف‌آباد، ۱۳۷۹؛ هاشمی دزفولی و همکاران، ۱۳۷۴). صادق‌زاده اهری و همکاران (۱۳۸۹) با مطالعه اثر تنش خشکی بر شبلیله نشان دادند که با افزایش شدت تنش خشکی، عملکرد به شدت تحت تأثیر قرار گرفت. نتایج پژوهش‌های آشیری و همکاران (۱۳۸۹) نشان دادند

پس از محاسبه تبخیر و تعرق گیاه مرجع، با در نظر گرفتن بازده ۸۰٪ برای پخش آب در مزرعه، میزان آبیاری در هر تیمار تعیین و آبیاری با کنتور انجام شد. جدول ۱ مقادیر آب مصرف شده در تیمارهای مختلف در طول دوره رشد چای ترش را نشان می‌دهد.

در طول دوره رشد عملیات کنترل علف‌های هرز با دست انجام شد. از آنجایی که دوره رشد بوته‌ها با سرمای زودرس پاییزه برخورد کرد (حداقل دما در تاریخ ۲۶ مهرماه ۱/۴- درجه سانتی‌گراد بود) و رشد کاسبرگ‌ها ناچیز بود، در زمان برداشت کل ساختار زایشی برداشت و تحت عنوان عملکرد گل تعیین شد.

هفته اول مردادماه و هفته اول مهرماه به‌صورت سرک همزمان با آبیاری به مزرعه افزوده شدند. عمق کاشت بذر ۲ سانتی‌متر و فاصله بذرها روی ردیف ۵ سانتی‌متر و فاصله میان ردیف‌ها ۶۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. فاصله میان کرت‌های فرعی، اصلی و بلوک‌ها به ترتیب ۶۰، ۱۲۰ و ۱۸۰ سانتی‌متر گزینش شد. هر کرت فرعی شامل ۵ خط کشت ۳ متری بود.

برای تعیین اندازه تبخیر و تعرق گیاه مرجع از روش FAO استفاده شد.

=تبخیر و تعرق گیاه مرجع

ضریب تشتک (۰/۷) × میزان تبخیر از تشتک

جدول ۱- مقادیر آب مصرف شده (لیتر در مترمربع) در طول دوره رشد چای ترش در تیمارهای مختلف

تاریخ کاشت	دفعات آبیاری	میزان آبیاری (درصد تبخیر و تعرق گیاه مرجع)		
		۱۰۰	۶۰	۲۰
۲۰ اردیبهشت	۱۴	۹۲۱	۵۵۳	۱۸۴
۱۰ خرداد	۱۲	۷۴۲	۴۴۵	۱۴۸
۳۰ خرداد	۱۰	۶۰۲	۳۶۱	۱۲۰

واحد سطح محاسبه گردید. تجزیه آماری با استفاده از نرم‌افزارهای MSTAT-C و SPSS.14 و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۰.۵٪ انجام شد.

نتایج

نتایج تجزیه واریانس حکایت از تأثیر معنی‌دار سطوح آبیاری بر تعداد گل در مترمربع داشت (جدول ۲). تیمار

عملیات برداشت پس از حذف ۲ ردیف کناری و نیم متر از ابتدا و انتهای هر کرت به‌عنوان اثر حاشیه‌ای و انتخاب ۱۰ بوته به‌طور تصادفی از هر کرت انجام گردید. سپس تعداد گل در مترمربع، وزن تر و خشک گل و عملکرد زیست‌توده کل تعیین شد. شاخص برداشت به‌صورت نسبت عملکرد گل خشک به عملکرد بیوماس کل تعیین شد. بازدهی مصرف آب گل و زیست‌توده براساس نسبت عملکرد تولید شده به آب مصرف شده در

کاهش یافت، به طوری که از تاریخ کاشت اول (۲۰ اردیبهشت ماه) تا تاریخ کاشت سوم (۳۰ خرداد ماه)، تعداد گل در مترمربع از ۶۲/۴۲ به ۲۶/۳۹ رسید، یعنی ۵۸٪ کاهش یافت (جدول ۳).

آبیاری براساس ۲۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع نسبت به تیمار ۱۰۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع تعداد گل در مترمربع را حدود ۴۹٪ افزایش داد و از ۳۷/۰۷ به ۵۵/۸۷ گل در مترمربع رساند (جدول ۳).
تعداد گل در بوته به طور معنی داری تحت تأثیر تاریخ کاشت قرار گرفت و با تأخیر در تاریخ کاشت، میزان آن

جدول ۲- میانگین مربعات مربوط به اثر سطوح مختلف آبیاری و تاریخ کاشت

بر عملکرد و شاخص برداشت چای ترش

میانگین مربعات				تعداد گل در مترمربع	درجه آزادی	منابع تغییر
شاخص برداشت	عملکرد زیست توده کل	وزن خشک گل	وزن تر گل			
۰/۵۳۲	۸۵۰/۱۵۸	۳/۵۲۵	۱۱۰/۴۱۱	۴۰۸/۱۶۴	۲	بلوک
۸/۶۱۹ ns	۱۴۶۵۶/۸۴**	۱۴۳/۴۳۸**	۵۶۱۶/۰۸۹**	۸۴۸/۶۸۱**	۲	آبیاری (A)
۲/۸۸۸	۴۵/۶۰۲	۱/۹۰۸	۷۸/۸۷۹	۴۳/۷۷۹	۴	خطای اول (a)
۰/۱۲۶ ns	۱۷۴۷۰/۴۳۱**	۹۲/۸۰۷**	۳۲۱۱/۱۷۱**	۲۹۳۳/۶۰۳**	۲	تاریخ کاشت (B)
۲/۶۶۷ ns	۵۵۷۴/۱۷۸**	۳۵/۹۹۶**	۱۴۱۳/۴۳**	۱۵۶/۴۰۸ ns	۴	AxB
۰/۹۱۳	۱۹۴/۲۱۹	۲/۹۴۴	۹۳/۲۳۴	۵۴/۵۹۹	۱۲	خطای دوم (b)
%۱۵/۵۸	%۱۳/۲۶	۲۴/۱۶	۲۱/۶۳	۱۶/۳۹		ضریب تغییرات (cv/%)

* و **، به ترتیب معنی دار در سطح ۵٪ و ۱٪ و ns غیر معنی دار می باشد.

جدول ۳- اثرهای ساده سطوح مختلف آبیاری و تاریخ کاشت بر عملکرد و شاخص برداشت چای ترش

تیمارها	تعداد گل در مترمربع	وزن تر گل (g.m ²)	وزن خشک گل (g.m ²)	عملکرد بیوماس کل (g.m ²)	شاخص برداشت
سطوح آبیاری (تبخیر و تعرق گیاه مرجع)	۱۰۰٪	۳۷/۰۷ b	۲۳/۹۵ b	۶۲/۳۶ c	۵/۴۹۸ a
	۶۰٪	۴۲/۲۹ ab	۳۷/۶۰ b	۱۱۰/۴ b	۵/۶۴۰ a
	۲۰٪	۵۵/۸۸ a	۷۲/۴۰ a	۱۱/۴۶ a	۷/۲۶۰ a
تاریخ کاشت	۸۸/۲/۲۰	۶۲/۴۲ a	۶۲/۵۰ a	۱۰/۳۰ a	۶/۱۳۸ a
	۸۸/۳/۱۰	۴۶/۴۲ b	۴۶/۵۸ a	۷/۱۳۳ b	۶/۲۴۸ a
	۸۸/۳/۳۰	۲۹/۳۹ c	۲۴/۸۷ b	۳/۸۷۸ c	۶/۰۱۲ a

میانگین های دارای حرف مشترک در هر ستون و برای هر کدام از اثرهای ساده براساس آزمون دانکن در سطح ۵٪ دارای تفاوت آماری معنی دار نمی باشند.

اثر متقابل تاریخ کاشت و آبیاری بر تعداد گل در مترمربع معنی دار نبود (جدول ۲).

وزن تر و خشک گل به طور بسیار معنی داری تحت تأثیر سطوح آبیاری قرار گرفت (جدول ۲). حداکثر وزن تر و خشک گل در تیمار آبیاری معادل ۲۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع به ترتیب ۷۲/۳۹ و ۱۱/۴۵ گرم در مترمربع و حداقل آن در تیمار آبیاری معادل ۱۰۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع به ترتیب ۲۳/۹۵ و ۳/۶۱ گرم در مترمربع بدست آمد (جدول ۳).

تاریخ کاشت اثر معنی داری بر وزن تر و خشک گل داشت و با تأخیر در کاشت، وزن تر و خشک گل نیز کاهش یافت. در مقایسه تاریخ کاشت اول (۲۰ اردیبهشت ماه) با تاریخ کاشت سوم (۳۰ خرداد ماه) وزن تر گل از ۶۲/۵ به ۲۴/۸۷ گرم در مترمربع و وزن خشک گل از ۱۰/۳ به ۳/۸۷ گرم در مترمربع رسید (جدول ۳).

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۲) نشان می دهد که اثر متقابل آبیاری و تاریخ کاشت بر وزن تر و خشک گل معنی دار بود. در تیمار آبیاری ۱۰۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع وزن تر و خشک گل بین تاریخ های مختلف کاشت تفاوت معنی داری نداشت (جدول ۶). این در حالیست که در تیمار آبیاری ۲۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع تاریخ کاشت اول (۲۰ اردیبهشت ماه) بیشترین وزن تر و خشک گل را داشت.

اثرهای ساده و متقابل آبیاری و تاریخ کاشت بر عملکرد زیست توده کل معنی دار بود (جدول ۲).

تیمار آبیاری ۲۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع بیشترین عملکرد زیست توده کل (۱۴۲/۵۵ گرم در مترمربع) را داشت (جدول ۳). همچنین با تأخیر در کاشت از (۲۰ اردیبهشت ماه تا ۳۰ خرداد ماه) عملکرد زیست توده کل کاسته شد (جدول ۳). اثرهای ساده و متقابل آبیاری و تاریخ کاشت بر شاخص برداشت گل معنی دار نبود (جدول ۲).

سطوح آبیاری اثر معنی داری بر بازدهی مصرف آب گل و زیست توده داشت (جدول ۴). مقایسه میانگین ها نشان داد که مصرف آب زیاد (تیمار آبیاری ۱۰۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع) به طور معنی داری بازدهی مصرف آب برای گل و زیست توده را کاهش داد (جدول ۵).

اثر تاریخ کاشت بر بازدهی مصرف آب گل و زیست توده معنی دار بود (جدول ۴). به طوری که بیشترین بازدهی مصرف آب گل و زیست توده (۰/۰۲۴ و ۰/۵۳۲ گرم بر لیتر آب مصرفی) مربوط به تاریخ کاشت ۲۰ اردیبهشت ماه بود (جدول ۵). بازدهی مصرف آب گل و زیست توده در تاریخ کاشت ۱۰ خرداد ماه به ترتیب ۱۴٪ و ۲۶٪ نسبت به تاریخ کاشت ۲۰ اردیبهشت ماه کاهش یافت. البته بیشترین بازدهی مصرف آب گل و زیست توده در تیمار تاریخ کاشت ۲۰ اردیبهشت ماه و آبیاری ۲۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع بدست آمد. همچنین اثر متقابل آبیاری و تاریخ کاشت بر بازدهی مصرف آب گل و زیست توده معنی دار بود (جدول ۶).

جدول ۴- میانگین مربعات مربوط به اثر سطوح مختلف آبیاری و تاریخ کاشت
بر بازدهی مصرف آب گل و زیست توده چای ترش

میانگین مربعات		درجه آزادی	منابع تغییر
بازدهی مصرف آب زیست توده	بازدهی مصرف آب گل		
۰/۰۱	۰/۰۰۰۱	۲	بلوک
۱/۶۷۷**	۰/۰۰۴**	۲	آبیاری (A)
۰/۰۰۳	۰/۰۰۰۱	۴	خطای اول (a)
۰/۱۶**	۰/۰۰۱**	۲	تاریخ کاشت (B)
۰/۱۱۵**	۰/۰۰۱**	۴	A×B
۰/۰۰۹	۰/۰۰۰۱	۱۲	خطای دوم (b)
۲۳/۳۰	۲۴/۴۲		ضریب تغییرات (cv%)

** معنی دار در سطح ۱٪ براساس آزمون دانکن

جدول ۵- اثرهای ساده سطوح مختلف آبیاری و تاریخ کاشت بر
بازدهی مصرف آب گل زیست توده چای ترش

بازدهی مصرف آب زیست توده (g/l)	بازدهی مصرف آب گل (g/l)	تیمارها
۰/۰۸۶ c	۰/۰۰۳ b	٪۱۰۰
۰/۲۳۴ b	۰/۰۰۸ b	٪۶۰
۰/۸۹۷ a	۰/۰۴۲ a	٪۲۰
۰/۵۳۲ a	۰/۰۲۴ a	۸۸/۲/۲۰
۰/۴۱۹ ab	۰/۰۲۱ a	۸۸/۳/۱۰
۰/۲۶۶ b	۰/۰۰۸ b	۸۸/۳/۳۰

میانگین‌های دارای حرف مشترک در هر ستون و برای هر کدام از اثرهای ساده براساس آزمون دانکن در سطح ۵٪ دارای تفاوت آماری معنی دار نمی‌باشند.

جدول ۶- اثر متقابل سطوح مختلف آبیاری و تاریخ کاشت بر عملکرد و بازدهی مصرف آب چای ترش

تیمار	وزن تر گل (g.m ²)	وزن خشک گل (g.m ²)	عملکرد زیست توده کل (g.m ²)	بازدهی مصرف آب گل (g/l)	بازدهی مصرف آب زیست توده (g/l)
I1D1	۲۴/۴۲ c	۳/۸۳۳ c	۶۳/۲۵ d	۰/۰۰۲ b	۰/۰۶۹ c
I1D2	۲۸/۶۱ c	۳/۵۶۷ c	۵۶/۰۱ d	۰/۰۰۳ b	۰/۰۷۵ c
I1D3	۱۸/۸۴ c	۳/۴۳۳ c	۶۷/۸۱ d	۰/۰۰۳ b	۰/۱۱۳ c
I2D1	۴۷/۳۲ bc	۸/۸۰ bc	۱۶۰/۰ b	۰/۰۱ b	۰/۲۸۹ bc
I2D2	۳۸/۶۹ c	۶/۰۳۳ c	۱۱۶/۲ c	۰/۰۰۸ b	۰/۲۶۱ bc
I2D3	۳۶/۷۸ c	۳/۹۰ c	۵۴/۹۱ d	۰/۰۰۶ b	۰/۱۵۲ c
I3D1	۱۱۵/۸ a	۱۸/۲۷ a	۲۲۷/۵ a	۰/۰۶۰ a	۰/۲۳۶ a
I3D2	۷۲/۴۳ b	۱۱/۸۰ b	۱۳۶/۱ bc	۰/۰۵۲ a	۰/۹۲۰ a
I3D3	۲۹/۰ c	۴/۳۰ c	۶۳/۹۸ d	۰/۰۱۶ b	۰/۵۳۳ b

- میانگین‌های دارای حروف مشابه در هر ستون براساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۰.۵ دارای تفاوت آماری معنی‌دار نمی‌باشند.

- I1, I2, I3 به ترتیب آبیاری معادل ۱۰۰، ۶۰ و ۲۰ درصد تبخیر و تعرق گیاه مرجع و D1, D2, D3 به ترتیب تاریخ‌های کاشت ۲۰ اردیبهشت‌ماه و ۱۰ و ۳۰ خردادماه می‌باشند.

بحث

کاهش تعداد گل می‌شود. گنجعلی و فنایی (۱۳۸۸) در آزمایش تأثیر تاریخ کاشت بر روی سیاه‌دانه نشان دادند که تعداد کپسول در بوته در تاریخ کاشت (۱۵ اسفندماه و ۲۹ اسفندماه) بیشتر از تاریخ کاشت (۱۵ فروردین‌ماه) بود. توحیدی‌نژاد و همکاران (۱۳۸۷) گزارش کردند که تاریخ کاشت به‌طور معنی‌داری تعداد گل بابونه و عملکرد گیاه را تحت تأثیر قرار داد. تاریخ کاشت اول (۱ بهمن‌ماه) باعث افزایش تعداد و عملکرد گل بابونه در مقایسه با ۱۵ بهمن و اول اسفندماه گردید.

در تیمار آبیاری ۱۰۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع می‌توان گفت که احتمالاً اکسیژن کم و دی‌اکسیدکربن زیاد باعث کاهش تبادل گازی بین ریشه و اتمسفر شده و بر اثر کاهش تراوایی سلول‌های ریشه جذب مواد غذایی و آب متوقف می‌شود. از طرفی تجمع دی‌اکسیدکربن، اتیلن و آمونیوم باعث مسمومیت سلولی در گیاه می‌شود. اتیلن

محدود شدن تبادل هوای خاک بر اثر آبیاری سنگین، با کُند شدن جذب آب و مواد غذایی، تنفس ریشه را آسیب‌پذیر کرده و رشد ریشه را محدود و باعث تحریک مواد سمی و تخریب متابولیسم هورمون شده و کاهش رشد گیاه و در نهایت کاهش میزان گلدهی در بوته را به همراه دارد. همچنین در این شرایط برگ‌ها و گل‌ها ریزش می‌کنند (حسن‌زاده قورت‌تپه و قیاسی، ۱۳۸۷). کاخکی و کافی (۱۳۸۲) نشان دادند که تأخیر در اولین آبیاری باعث افزایش تعداد قوزه پنبه گردید، اما وزن قوزه‌ها به‌طور قابل توجهی تحت تأثیر قرار نگرفت.

در تاریخ کاشت اول، طولانی شدن دوره رشد رویشی منجر به اختصاص مواد فتوسنتزی بیشتری به گل و ماندگاری بیشتر آن شده‌است. در تاریخ‌های کاشت دیرتر، استفاده از عوامل محیطی توسط گیاه کمتر شده و منجر به

پذیرنده الکترون در واکنش فسفریلاسیون عمل می‌کند که ATP برای متابولیسم سلولی را تولید می‌کند. غلظت زیاد دی‌اکسیدکربن باعث تجمع مقادیر سمی استاللدئید و جلوگیری از فعالیت کاتالاز، گلیکولات اکسیداز و نترات‌ردوکتاز می‌شود و میزان رشد گیاه را تحت تأثیر قرار داده و عملکرد را کم می‌کند (حسن‌زاده قورت‌تپه و قیاسی، ۱۳۸۷). نتایج آزمایش‌های کاخکی و کافی (۱۳۸۲) نشان‌دهنده افزایش عملکرد در تیمارهای با آبیاری تأخیری در پنبه است. افزایش عملکرد در تیمارهای آبیاری تأخیری به دلیل اثر مثبت تنش خفیف رطوبتی در اوایل فصل بر اجزاء عملکرد و همچنین اثرپذیری سایر اندام‌های گیاهی مرتبط با اجزای عملکرد بوده است.

برخورد مراحل حساس نمو با سرمای آخر فصل ناشی از تأخیر در کاشت چای ترش، منجر به برتری تاریخ کاشت اول در عملکرد زیست‌توده نسبت به دو تاریخ کاشت دیگر گردید. تاریخ کاشت اول سبب طولانی‌تر شدن مرحله رشد رویشی گیاه شده که منجر به بهبود جذب تشعشع و درنهایت افزایش زیست‌توده گردید. تاریخ کاشت آخر به دلیل کوتاه بودن دوره رویش، پایین‌ترین عملکرد را به خود اختصاص داد. خیاط و همکاران (۱۳۸۸) نشان داد که تاریخ کاشت اول کلزا (۱۵ آبان‌ماه) نسبت به سایر تاریخ‌های کاشت عملکرد بیشتری داشت.

عدم وجود اثر آبیاری و تاریخ کاشت بر شاخص برداشت گل نشان می‌دهد که عملکرد گل و بیوماس به‌طور یکسانی تحت تأثیر تیمارهای آبیاری و تاریخ کاشت قرار گرفته است. در بررسی باقری (۱۳۷۴) شاخص برداشت گلرنگ تحت تأثیر تاریخ کاشت قرار نگرفت و وی بیان کرد که تأخیر در کاشت موجب کاهش اجزای

به‌عنوان بازدارنده رشد، باعث پیچیده‌تر شدن اثر کمبود اکسیژن بر روی رشد و نمو گیاه می‌شود (حسن‌زاده قورت‌تپه و قیاسی، ۱۳۸۷). این امر کاهش وزن تر و خشک گل را به دنبال دارد. Osborne و همکاران (۲۰۰۲) بیان داشتند که تولید ماده خشک در شرایط آبیاری مطلوب بیشتر است و علت آن گسترش بیشتر و تداوم سطح برگ بود. در تحقیق دیگری، Munne-Bosch و Alegre (۱۹۹۹) کاهش عملکرد دو گیاه رزماری و بادرنجبویه را در شرایط تنش نسبت به تیمار بدون تنش گزارش کردند.

در تاریخ کاشت اول، با توجه به مساعد بودن شرایط محیطی به‌ویژه نور و درجه حرارت و بیشتر بودن طول دوره رشد، گیاه از این شرایط بهتر استفاده نموده و تولید مواد فتوسنتزی را افزایش داده و درنهایت عملکرد گل افزایش یافت. Davazdahemami و همکاران (۲۰۰۸) در بررسی اثر دو تاریخ کاشت (کشت بهاره و کشت تابستانه) بر بادرشبو، افزایش وزن تر و خشک گیاه را در کشت بهاره گزارش کردند. کوتاه‌تر شدن دوره رشد گیاهان سبب کاهش عملکرد بیولوژیکی و اقتصادی آنها می‌شود و این موضوع را خواجه‌پور (۱۳۸۳) در گلرنگ و اکبری‌نیا و همکاران (۱۳۸۴) در رازیانه و سیاه‌دانه گزارش کردند.

در مورد اثر متقابل تاریخ کاشت و آبیاری بر عملکرد گل شاید یکی از دلایل عدم وجود تفاوت معنی‌دار بین عملکرد گل در تیمار آبیاری ۱۰۰٪ در تاریخ‌های مختلف کاشت، کم بودن عملکرد در این تیمار آبیاری باشد.

عملکرد زیست‌توده کل در آبیاری ۱۰۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع به کمترین میزان رسید که ناشی از عدم وجود اکسیژن برای تنفس ریشه می‌باشد. اکسیژن به‌عنوان

بازدهی مصرف آب برای تولید آنها نشان می‌دهد. کاهش بازدهی مصرف آب بر اثر آبیاری زیاد، هم به دلیل مصرف آب زیاد و هم به دلیل کاهش عملکرد در این تیمار می‌باشد. Yin و Al-Kaisi (۲۰۰۳) گزارش کردند که کارایی مصرف آب در ذرت با اعمال تنش خشکی به طور معنی‌داری کاهش می‌یابد. نتایج باروت‌زاده و همکاران (۱۳۸۸) در ذرت نشان داد که قطع آبیاری در مرحله ظهور گل نر ذرت از طریق اختلال در گرده‌افشانی و تشدید پدیده عقیمی و افزایش درصد سقط جنین، باعث کاهش عملکرد دانه و به دنبال آن کاهش کارایی مصرف آب شده‌است. کاهش بازدهی مصرف آب بر اثر تأخیر در کاشت در آفتابگردان نیز گزارش شده‌است (Alessi et al., 1981).

رویشی و زایشی به یک میزان شده‌است. مجیدیان و همکاران (۱۳۸۷) نشان دادند که مقدار آب آبیاری تأثیر معنی‌داری بر شاخص برداشت ذرت داشت و بالاترین شاخص برداشت در تیمار آبیاری ۱۰۰٪ نیاز آبی بود. خزاعی و همکاران (۱۳۸۴) بیان کردند که اثر رژیم آبیاری بر شاخص برداشت ارزن معنی‌دار نیست، با وجود این گزارش‌های متعددی در مورد اثر تنش رطوبتی در مراحل مختلف گیاه بر کاهش شاخص برداشت وجود دارد (زارع فیض‌آبادی و قدسی، ۱۳۸۱؛ Bruck et al., 2000). تیمار آبیاری زیاد که کمترین بازدهی مصرف آب را داشت کمترین عملکرد گل و زیست‌توده را نیز داشت. جدول ۷، همبستگی مثبت عملکرد گل و زیست‌توده را با

جدول ۷- ضرایب همبستگی مربوط به برخی صفات بررسی شده در آزمایش بررسی تأثیر سطوح مختلف تنش آبی و تاریخ کاشت در چای ترش

صفات	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱- تعداد گل	۱						
۲- وزن تر گل	۰/۸۶**	۱					
۳- وزن خشک گل	۰/۸۸**	۰/۹۸**	۱				
۴- وزن زیست‌توده کل	۰/۸۶**	۰/۹**	۰/۹۳**	۱			
۵- شاخص برداشت گل	-۰/۱۷ ns	-۰/۰۱۳ ns	-۰/۳۱ ns	-۰/۰۳ ns	۱		
۶- بازدهی مصرف آب گل	۰/۷۳**	۰/۹۴**	۰/۹۲**	۰/۷۹**	۰/۰۸ ns	۱	
۷- بازدهی مصرف آب زیست‌توده	۰/۶۲**	۰/۸۳**	۰/۸۱**	۰/۷۳**	۰/۱۳ ns	۰/۸۵**	۱

* و **، به ترتیب معنی‌دار در سطح ۵٪ و ۱٪ و ns غیرمعنی‌دار می‌باشد.

نتیجه‌گیری کلی

گفت که کاشت چای ترش در بیرجند با خطر سرمازدگی همراه است، مگر آنکه کاشت آن در تاریخ‌های زودتر از ۲۰ اردیبهشت‌ماه موفقیت‌آمیز باشد. البته احتمال بروز سرمای دیررس بهاره در تاریخ کاشت‌های زودتر از ۲۰ اردیبهشت‌ماه نیز دور از انتظار نیست.

به‌طور کلی نتایج این آزمایش نشان داد که نیاز آبی چای ترش کم بوده و این گیاه مقادیر آبیاری ۲۰٪ تبخیر و تعرق گیاه مرجع را به خوبی تحمل می‌کند. همچنین نظر به این‌که حتی اولین تاریخ کاشت نیز دچار سرمازدگی شد، می‌توان

منابع مورد استفاده

- آشیری، ف.، خوشخوی، م.، سحرخیز، م.، فیروزی، ا. و جاویدنیا، ک.، ۱۳۸۹. تأثیر تنش کمبود آب بر ویژگیهای مورفولوژیک و میزان کلروفیل و پرولین آویشن باغی. علوم و فنون باغبانی ایران، ۱۱(۲): ۱۷۵-۱۶۳.
- اکبری نیا، ا.، قلاوند، ا.، سفیدکن، ف.، رضایی، م.ب. و شریفی عاشورآبادی، ا.، ۱۳۸۲. بررسی تأثیر کودهای شیمیایی، دامی و تلفیقی بر عملکرد و میزان ترکیبات اسانس دانه گیاه دارویی زنیان. پژوهش و سازندگی (ویژه زراعت و باغبانی)، ۱۶(۴): ۴۱-۳۲.
- اکبری نیا، ا.، خسروی فرد، م.، رضایی، م.ب. و شریفی عاشورآبادی، ا.، ۱۳۸۴. مقایسه کشت پاییزه و بهاره رازیانه، زنیان، انیسون، سیاهدانه در شرایط فاریاب و دیم. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، ۲۱(۳): ۳۳۴-۳۱۹.
- باروت زاده، م.، آینه بند، ا. و علوی فاضل، م.، ۱۳۸۸. بررسی اثر تنش کمبود آب و تراکم بوته بر عملکرد اجزاء عملکرد و کارایی مصرف آب ذرت دانه‌ای هیبرید سینگل کراس ۷۰۴ در شرایط آب و هوایی اهواز. فیزیولوژی گیاهان زراعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، ۱۱(۱): ۸۵-۷۸.
- باقری، م.، ۱۳۷۴. اثرات تاریخ کاشت بر عملکرد و اجزاء عملکرد ارقام گلرنگ. پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان.
- ترابی، ع.، ۱۳۸۳. بررسی اثر تاریخ کاشت و فاصله ردیف بر عملکرد چای مکی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت.
- توحیدی نژاد، ع.، کورکی، م.، محمدی نژاد، ق.، مجیدی، م.م. و احمدی افرادی، م.، ۱۳۸۷. اثر تاریخ کاشت و کود نیتروژن بر عملکرد و اسانس گیاه دارویی بابونه. مجله الکترونیک کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه گلستان، ۱(۱): ۲۴-۱۵.
- حیدری شریف آباد، ح.، ۱۳۷۹. گیاه، خشکی و خشکسالی. انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران، ۲۰۰ صفحه.
- حسن زاده قورت تپه، ع. و قیاسی، م.، ۱۳۸۷. تنش غرقابی و آثار آن بر اکوفیزیولوژی گیاهان. جهاد دانشگاهی واحد آذربایجان غربی، ۱۴۹ صفحه.
- خزاعی، ح.ر.، محمدآبادی، ع.ا. و برزوئی، ا.، ۱۳۸۴. بررسی صفات مورفولوژیک و فیزیولوژیک انواع ارزن در رژیم‌های مختلف آبیاری. پژوهشهای زراعی ایران، ۳(۱): ۴۴-۳۵.
- خواجه پور، م.ر.، ۱۳۷۶. اصول و مبانی زراعت. انتشارات جهاد دانشگاهی صنعتی اصفهان، اصفهان، ۳۸۶ صفحه.
- خواجه پور، م.ر.، ۱۳۸۳. گیاهان صنعتی. انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ۵۴۶ صفحه.
- خیاط، م.، لک، ش.، گوهری، م. و مطیعی، م.م.، ۱۳۸۸. اثر تاریخ کاشت بر منحنی رشد و عملکرد ژنوتیپ‌های کلزا. فیزیولوژی گیاهان زراعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، ۱(۱): ۱۶-۶.
- زارع فیض آبادی، ا. و قدسی، م.، ۱۳۸۱. بررسی میزان تحمل به خشکی لاینها و ارقام گندم مناطق سرد کشور. علوم و صنایع کشاورزی، ۱۶(۲): ۱۸۹-۱۸۱.
- صادق زاده اهری، د.، حسندخت، م.، کاشی، ع.، امری، ا. و علیزاده، خ.، ۱۳۸۹. گزینش برای تحمل در برابر خشکی در برخی از توده‌های بومی شبلیله ایران. علوم و فنون باغبانی، ۱۱(۲): ۱۳۲-۱۱۱.
- قربانی، ر.، کوچکی، ع.ر.، جهانی، م.، حسینی، آ.، محمدآبادی، ع.ا. و ثابت تیموری، م.، ۱۳۸۸. بررسی اثر تاریخ کاشت، زمان و روشهای مختلف مدیریت علف‌های هرز در مراحل مختلف رشد بر عملکرد و اجزای عملکرد زیره سبز. پژوهشهای زراعی ایران، ۱۷(۱): ۱۵۰-۱۴۳.
- کاخکی، ع. و کافی، م.، ۱۳۸۲. اثر رژیم رطوبتی در اوایل فصل بر عملکرد کمی و کیفی پنبه رقم ورامین (*Gossypium hirsutum* L.). پژوهشهای زراعی ایران، ۱(۱): ۳۰-۲۳.
- گنجعلی، ح. و فنایی، ح.، ۱۳۸۸. بررسی اثرات تراکم و تاریخهای کاشت بر عملکرد و اجزای عملکرد گیاه دارویی سیاهدانه. گزارش طرح پژوهشی. دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان.
- مجیدیان، م.، قلاوند، ا.، کامگار حقیقی، ع.ا. و کریمیان، ن.ع.، ۱۳۸۷. اثر تنش خشکی، کود شیمیایی نیتروژن و کود آلی بر قرائت کلروفیل متر، عملکرد دانه و اجزای عملکرد ذرت دانه‌ای سینگل کراس ۷۰۴. علوم زراعی ایران، ۱۰(۳): ۳۳۰-۳۰۳.
- میرفتاح، م.، ربیعی، و. دشتی، ف.، مصدقی، م. و دارابی، م.، ۱۳۸۸. اثر تنش خشکی روی عملکرد و برخی شاخص‌های فیزیولوژیکی در دو توده گیاه جعفری (*Petroselinum crispum* Mill.). علوم و فنون باغبانی، ۱۰: ۳۳۷-۳۲۷.

- Mediterranean environment. *Agricultural Water Management*, 83: 135-143.
- Howard, A. and Howard, G.L.C., 1911. Studies in Indian fibre plants. No. 2. On some new varieties of *Hibiscus cannabinus* L. and *Hibiscus sabdariffa* L. *Genetics and Molecular Biology*, 4: 9-36.
 - Kang, S.Z., Zhang, L., Liang, Y.L., Hu, X.T., Cai, H.J. and Gu, B.J., 2002. Effects of limited irrigation on yield and water use efficiency of winter wheat in the Loess Plateau of China. *Agricultural Water Management*, 55(3): 203-216.
 - Luebs, R.R.E., Yermanos, D.M., Laag, A.E. and Burge, W.D., 2002. Effect of planting date on seed yield, oil content, and water requirement of safflower. *Agronomy Journal*, 57(2): 162-164.
 - Munne-Bosch, S. and Alegre, L., 1999. Role of dew on the recovery of water stressed *Melissa officinalis* L. *Journal of Plant Physiology*, 154(5-6): 759-766.
 - Osborne, S.L., Scheppers, J.S., Francis, D.D. and Schlemmer, M.R., 2002. Use of spectral radiance to estimate in-season biomass and grain yield in nitrogen and water-stressed corn. *Crop Science*, 42:165-171.
 - Ston, J.F. and Nofziger, D.L., 1993. Water use and yield of cotton grown under wide-spaced furrow irrigation. *Agricultural Water Management*, 24: 27-38.
 - Yang, Y., Watanabe, M., Zhang, X., Zhang, J., Wang, Q. and Hayashi, S., 2006. Optimizing irrigation management for wheat to reduce groundwater depletion in the piedmont region of the Taihang mountains in the North China Plain. *Agricultural Water Management*, 82: 25-44.
 - Wang, H.X., Zhang, L., Dawes, W.R. and Liu, C.M., 2001. Improving water use efficiency of irrigated crops in the North China Plain-measurements and modeling. *Agricultural Water Management*, 48(2): 151-167.
 - هاشمی دزفولی، ا.، کوچکی، ع. و بنیان اول، م.، ۱۳۷۴. افزایش عملکرد گیاهان زراعی (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، مشهد، ۲۸۷ صفحه.
 - Al-Kaisi, M.M. and Yin, X., 2003. Effect of nitrogen rate, irrigation rate and plant population on corn yield and water use efficiency. *Agronomy Journal*, 95(6): 1475-1482.
 - Alessi, J., Power, J.F. and Zimmerman, D.C., 1981. Effects of seeding date and population on water use efficiency and safflower yield. *Agronomy Journal*, 73(5): 783-787.
 - Borna, F., Omidbaigi, R. and Sefidkon, F., 2007. The effect of sowing dates on growth, yield and essential oil content of *Dracocephalum moldavica* L. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants*, 23(3): 307-314.
 - Bremner, P.M. and Radely, R.W., 1966. Studies in sesame agronomy. 2: The effect of variety and time of planting on growth, development and yield. *Journal of Agricultural Science*, 66: 253-261.
 - Bruck, H., Payne, W.A. and Sattelmacher, B., 2000. Effects of phosphorus and water supply on yield, transpiration, water use efficiency and carbon isotope discrimination of pearl millet. *Crop Science*, 40: 120-125.
 - Davazdahemami, S., Sefidkon, F., Jahansooz, M.R. and Mazaheri, D., 2008. Comparison of biological yield, essential oil content and composition and phenological stages of moldavian balm (*Dracocephalum moldavica* L.) in three planting dates. *Iranian Journal of Medicinal and Aromatic Plants*, 24(3): 263-270.
 - Duke, J.A., 2006. Ecosystematic data on economic plants. *Journal of Crude Research*, 17(3):91-110.
 - Farre, I. and Faci, J.M., 2006. Comparative response of maize (*Zea mays* L.) and sorghum (*Sorghum bicolor* L. Moench) to deficit irrigation in a

Effect of irrigation levels and planting date on yield and water use efficiency of *Hibiscus sabdariffa* L.

M.J. Seghatoleslami^{1*}, S.G. Mosavi² and T. Barzegaran³

1*- Corresponding author, Islamic Azad University, Birjand Unit, Birjand, Iran, E-mail: mjseghat@yahoo.com

2- Islamic Azad University, Birjand Unit, Birjand, Iran

3- MSc. Student, Islamic Azad University, Birjand Unit, Birjand, Iran

Received: March 2011

Revised: October 2011

Accepted: October 2011

Abstract

Nowadays, changes in cultivation pattern towards drought resistant species are proposed as a solution to tackle drought. To study the effect of irrigation levels and planting date on yield and water use efficiency of *Hibiscus sabdariffa* L., an experiment was conducted in the research field of agriculture college of Islamic Azad University of Birjand during 2010-2011. Three levels of irrigation (20, 60 and 100 percent evapotranspiration of source plant) as main plots and different planting dates (May 10th, June 1th and June 20th) as sub plots were studied in a split plot experiment with three replications in a randomized complete blocks design. The results indicated that different irrigation levels and planting dates had significant effects on number of flowers per square meter, dry and fresh weight of flowers, total biomass yield and water use efficiency (flower and biomass). The highest number of flowers per square meter (62.42), flower fresh weight (62.50 grams per square meter), flower dry weight (10.30 grams per square meter), total biomass yield (150.3 grams per square meter), water use efficiency of flowers (0.024 gram per) and water use efficiency of biomass (0.532 gram per liter) were obtained from the first planting date i.e. May 10th. Also, the highest number of flowers per square meter (55.88), flower fresh weight (72.40 grams per square meter), flower dry weight (11.46 grams per square meter), biomass yield (142.5 grams per square meter), water use efficiency of flower (0.042 gram per liter) and water use efficiency of biomass (0.897 gram per liter) were recorded for the irrigation level of 20 percent evapotranspiration of the source plant. Irrigation levels and planting dates had no significant effect on flower harvest index. The interaction effect of irrigation levels and planting dates was significant on flower dry and fresh weight, total biomass yield and water use efficiency (flower and biomass). The highest values of these traits were obtained at planting date of 10 May and irrigation level of 20 percent evapotranspiration of source plant. Generally, with regard to the early cold fall and long growth period of *Hibiscus sabdariffa*, its plantation is not recommended in Birjand climate. According to the results of this experiment, water requirement of this plant was low.

Key words: Flower yield, harvest index, biomass.